

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין פג, ג, (ג) 'ע' מו' לקמן כח: ד"ה מתפנהל], א פסחים ז, ד, (ד) 'ונ' העז מו' ממות סג: ד"ה ויהו וף עט. ד"ה ומת וחולץ כג: ד"ה וסהל], (ס) ויקרא כב ו, (ז) דף טו, (ח) ע"י תפוש מהש"ס בטהרין פג: ועין (ק"ח, ט) ושם ד"ה ואי.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דליכא וכו' יט' לדון כן ויש: (ב) ד"ה למה לי וכו' לקמן דף ע"ב וכו' מניעו וכו' מניעה ליה הסד':

שינויי נוסחאות

[א] י"ל פוסל וכן להלן פוסלים בתרומה (ש"ס:): [ב] מ"א תרומהו לא אתו מיניה (כ"ב:ב): [ג] מ"א הו"א מוחיא (כ"ח: רואי:): [ד] ליה נטמאתו לל"ל (שכ"ב: וכהו' בתו"ש:): [ה] ל"ל איכא (ש"ס:): [ו] כלומר יש לדרוש ולהחליף ולא נדע לל"ל (פ"ט:): [ז] גרס ודאי טבול יום כו' במיתה מנא לן, ושנייה הוא כו' לל"ל וסד"א (ש"פ"ח:): [ח] דל"ו למיחבה, ובש"מ לא נזכרת לאוקמי ביה אינו ענין לקרחה כו': [ט] שעבר מינה ילפינן לל"ל (ש"ס:): [י] ל"ל דגרמא (ש"ס:): [יא] בש"מ נוסף היינו טבול יום: [יב] בעודה ומיה דלא פסיל בתרומה לא מחיל עבודה לל"ל ויתבת כו' נמק (ש"ס:): [יג] לטמא הוא דילפינן לל"ל (ש"ס:): [יד] כ"ח הו"א חילוק (ש"ס:): [טו] קמבעיה ליה לל"ל וסד"א (ש"ס:): [טז] במחוסר (ש"ס:): [יז] מחוסר מעשה דשמעא (ש"ס:)

במילא ערבא וטמא ליכא כו' לל"ל (ש"ס:): [יח] בש"מ נוסף לענין כמיה (ש"ס:): [יט] להודו וכו' מנייהו כמי שאינו לל"ל (שכ"ב:): [כ] שהטעם כאן כמ"ו לל"ל (ש"ס:): [כ"א] ומבעיל שחולץ מיקון וע"ל שהטעם כמו: [כ"ב] חלקו (כ"ה בתו"ש): [כ"ג] בש"מ נוסף כמיתבתה סה, והוא עפ"י רש"י (כ"ג) בש"מ נוסף ולא קאי ותר"א אבבאי (כ"ג) ל"ל שיתקן וע"ל שהטעם כמו: [כ"ד] חלקו (כ"ה בתו"ש): [כ"ה] בש"מ נוסף כמיתבתה וכו' וסד"א (ש"ס:): [כ"ז] לטבול יום שהיא טבולת יום ארוך וכו' כפרה נמי יהיה כו' לל"ל (ש"ס:): [כ"ח] סוף תרומה בבלי (ש"ס:): [כ"ט] המוקף לתא כמ"ו בתוס' סנהדרין (כ"א) בש"מ נוסף וע"י טה"ק ששימש הגירסא הישנה: [ל] ויחמה כו' פ"ג סד"ד הוא הב"ה (ש"ס:): [ל"א] ולא (ש"ס:): [ל"ב] דרדשינן (ש"ס:): [ל"ג] וכו"ב (כו): [ל"ד] ג"י א"י (ש"פ"ח:): [ל"ה] סנהדרין (ש"ס:): [ל"ו] ויקרא ויקרא ויקרא לרבות טבול יום דמשמע אבל כמ"ו והשאר נמחק, ומתקן בטהרין כ' חלקן בין ה"א והשאר והטעם נדון על מטה. וזכ"י כחז לזכות דכ"ו ע"י: [ל"ז] לל"ל דה"ה, והוא ר"ת דהוא אמ"ה, וע"י מהר"ם ע"ף ז"ל (ג"י ש"ס): [ל"ח] גוונא איכא בפ"ה (ש"ס): [ל"ט] אשתכחא לל"ל, ויתבת בחיני נמחק (ש"ס:): [מ] ג"י מ"י (ש"פ"ח) בתוס' דלענין תרומה מועטי טבול יום ששימש דהיא טבול בתרומה ליה לא מוטענין ליה לכן נראה דה"ה וכו': [מ"א] עבודה כדנפקא לן (ש"ס) וכהו' בתוס' סנהדרין: [מ"ב] דגמרינן מתרומה דהוי במיתה כו' לל"ל והשאר נמחק (ש"ס):

דאיכא [ח **למיפרך הכי נו'**, י ש ל לדון כ ו'] [⁶] כו' ויש להחליף ולא נדע איהו נדרוש הלכך כל חזא תיקו בדוכתה כמתיבזה סתם כשהותרה אנינות לכ"ג סתם זין ביחיד זין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיוט זין ביחיד זין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה לצבור הותרה חף לכהן הדיוט וכשנאסרה בקרבן יחיד נאסרה חף לכ"ג: **קדושים** **יהיו**, גבי טומאה כתיב בלמור ולא יחללו וגו' כי את אשי ה' לחם וגו' בחילול קדשים הכמוז מדבר: **דנפקא ליה מויטרו**, דכתיב זיה חילול: **ונימא סנהו ענין וכו'**, דמייניהו סליק לא יקרחו קרחה וסמיך ליה קדושים יהיו: **אלא לא גרס** [ז]: **טבול יום דאס עדז נמיסה**, שינויא הוא כלומר לא מליט למימיה [ח] תנהו ענין לקורח קרחה דמימה גבי טבול יום שעדז [ט] ילפינן לה כשנהדרין צללו הו"א הנשרפין (דף פג:): **וגמר** [י] חילול חילול מתרומה ומחילול דהאי קרא יליף לה נאמר כאן חילול ונאמר בטמא וטבול יום שאלכו תרומה חילול ומתו **זו כי יחללוהו מה להלן במיתה כו' והלכך הואיל והאי קרא לג"ש מתרומה אתא ולא מפרש זיה במאי קאי לא תמנהו ענין אללא פסולין לתרומה** [יא] **דילפי מנייה דפסול בתרומה מחיל עבודה** [י] [כ]: **למה לי דכפז רחמנא טמא וטבול יום כו'**, אטמא לא קמיבעיא ליה דאי לאו כתב טמא לא הוה אתי לן חד מנייהו שחלל עבודה דהא טבול יום צאס אינו ענין לטמא [י]

ילפינן ואי לא הוה כתב טמא צויטרו הוה אוקימנא לקדושים יהיו בטמא וכן מחוסר כפורים נמי לא כתב זה [י] חילול אללא מדאיקרי טמא ילפינן ליה לקמן [כ] וכו' מבעי ליה לרבה טבול יום ומחוסר כפורים קמיבעיא [י]: **במחוסר כפורים טבול יום לא אפי מיניה שכן מחוסר מעשה**, הבאת קרבן, תאמר בטבול יום שאינו מחוסר [י] הבאת קרבן ושימשא ממילא ערבא א בטמא ליכא למימר דלא אחיא מיני' דהא איהו נמי מחוסר טבילה ועוד דטמא לא קמיבעיא ליה מדלא קאמרנן כפיפא דמילתא לא לכתוב טמא ותימי מהנד דתו לא הוה ליה לשנויי עלה מידי: **קלישא ליה טומאסו**, דמחוסר כפורים [י] שהרי העריב שמשו ותו ליכא פירכא דמה הלך [י] דהוה ליה חד מנייהו נמי שאינו מחוסר מעשה:

קסבר

בקדשים פרק הערל וגבי דמחלל עבודה לקמן **בפרקין** [ט]: **דלשה כשרה לשחוט קדשים כדמגן ריש כל הפסולין** [ל] **למן לא:** א"כ שייך זה חילול עבודה ותימה דגבי זב וזבה ובעל קרי ושכבת זרע כתיבי כמה פעמים [ויקרא טו] ורחץ זמים וטמא עד הערב אלמא טבול יום איקרי טמא זין לעבודה זין לקדשים דקראי סתמא כתיבי ואיקרי טמא לכל מילי ועוד קשה דצפ' שלשה מינין (מיר מה), וצפ' אלו הן הגולין (מכות דף ט:): **אמרין ולאכילת קדשים וכי מימא דלא נילף ביאת מקדש מנייהו (ועוד) קשה שהרי קרא דורחץ זמים וטמא עד הערב סתמא כתיב דטבול יום איקרי טמא לכל מילי ואפי' לביאת מקדש ועוד תימה כיון דדרשי' טבול יום מטמא יהיה למה לאיטרין תו עוד עומאתו למחוסר כפורים חיפוק ליה מוכרש עליה הכהן וטהרה כדדרשינן לקמן צפירקין מכלל שהיא טמאה לענין עבודה וצפ' הערל (יבמות דף עז:): **לענין אכילת קדשים נדרוש נמי לענין ביאת מקדש דקרא בכל מילי מיירי שהיא טמאה קודם כפרה** א ואין לעבוד נמי דאי לאו אללא חד רביא' הוה מוקמינא ליה במחוסר כפורים משום דמחוסר מעשה ולא בטבול יום משום דשמשא ממילא ערבא דאס כן הוה ליה למימר איפכא טמא יהיה לרבות מחוסר כפורים עוד טומאתו זו לרבות טבול יום ונראה לתרץ דלענין ביאת מקדש לא הוה דרישנא מחוסר כפורים מוטערה מכלל שהיא טמאה משום דבכרת דטומאת מקדש כתיב איש אשר יטמא ולא יתחטא [במדבר יט] דמיירי בטומאת מת אבל מחוסר כפרה דלא שייך בזמא לא ליהוי בכרת [ז] ועוד וי"ל דלרין קרא לרבות טבול יום [משום דבכרת דטומאת מקדש כתיב ולא יתחטא] דמשמע אבל נתחטא שהוה ושנה וטבל דלאו מחוסר מעשה הוא כגון טבול יום לא הוי בכרת ומהני טעמי אחי שפיר דליכא למימר למה לי קרא הא איתקש קדש למקדש דהא [א] קרא דביאת מקדש מישתעי לפטורא וקרא וצא השמש וטהר איטרין משום דכתיב צרף דקיל טפי מנדה ושכבת זרע:**

הג"ה **ולמאי דפרישת דמוטערה מכלל שהיא טמאה לא הוה מרבינן מחוסר כפורים אי לאו דאשכחן טבול יום מקרא דרבי סימאי קת קשה הא דקאמר בסמוך דאי כתב רחמנא במחוסר כפורים טבול יום לא אחי לן מחוסר כפורים אי לאו דאשכחנא קרא בטבול יום וי"ל שרואה לומר אי כתב רחמנא מחוסר כפורים צפירוש וכי האי גוונא [ז] צפרק כ"לד (יבמות דף כג:): א גבי שפחה ונכרית ומינה קשה אי להאי אחיא א"כ ניכתוב רחמנא טבול יום ומחוסר כפורים זהדיא ולא ליכתוב טמא וי"ל דכיון דלא משכחת [ז] כריכותא זבני לא חש לדקדק: **רמוז** **בטבול יום שאם עבד ח"א** **בנין**, הוה מני למילף מיושב או מצעל מוס ומד מהנין: **דגמור ח"א** **ו** **ח"א** **בתרומה**, הקשה ה"ר חיים כיון דטבול יום יליף מתרומה אס כן טבול יום שאלכ תרומה יאה בזמיתה וצפ' הנשרפין (סנהדרין פג:): **לא חשיב טבול יום ושמא הוא הדין א"י כי היכי דממעטי התם (דף פד:)** רבנן צעל מוס ששימש מדכתיב זו ולא צעל מוס ה"ה ומתו זו דכתיב בתרומה זו ולא בטבול יום ומינה טמא ששימש אין למעט מדכתיב זו דלהכי אהני גו"ש דחילול חילול וכן טבול יום ששימש נמי הו' בזמיתה כדאיתא הכא והתם והיינו טעמא דדמי לטמא טפי מצעל מוס [ח] ונראה דה"ה לתרומה דלא ממעטין טבול יום וכן פירש קוטנרסם צהדיא דטבול יום שאלכ תרומה בזמיתה ויש לית מעט דלא חשיב ליה הכה"ה משום דטמא וטבול יום מחד קרא ונפקי דרבי כתיבי קראי דפרישת אמור אל הכהנים וצא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וגו' והדר כתיב ולא ישאו עליו חטא ומתו זו כי יחללוהו וקצת תימה היכי יליף התם כסנהדרין מחוסר כפורים ששימש בזמיתה משום דאיקרי טמא וטמא ילפינן חילול חילול מתרומה נימא דפסול בתרומה בזמיתה ודלא פסול בתרומה לא כדאמרין הכא דפסול בתרומה מחיל עבודה כו' ויש לומר כיון דמחיל עבודה [ח] מטעמא דנפקא לן מויטרו ולא יחללו כל דאיקרי טמא [ספרא] היא דגמרינן [ז] בגזירה שוה דחילול חילול מתרומה פרק הנשרפין דהוי בזמיתה אע"ג דטהור לתרומה:**

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים יז.

דהני ק"ו סמרי אהדי מה שאין כן צהנהו והטעם [י] כמו שפירש בקוננו' משום דנכתבו הכמוצים סתם דכשהותרה אנינות לכ"ג סתם זין ביחיד זין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיוט זין ביחיד זין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה לצבור הותרה חף לכהן הדיוט וכשנאסרה

צקרבן יחיד נאסרה חף לכ"ג ואס צמה שלא חלקן [ב] הכמוצים נדון לחלק על ידי ק"ו אמאי פשיטא זהאי טפי מזהאי דיש לדרוש חלוף ולהחליף את כולן הלכך אמרינן כל חזא ומדא תיקוס א צדוכמיה [כ]: **בטבול יום מנא** א, מימה חיפוק לי מדכתיב גבי טבול יום ב וצא השמש וטהר מכלל שזוא טמא כדדריש לקמן א ממוסר כפורים מדכתיב וטהרה מכלל שהיא טמאה ומירן ה"ר חיים דגבי טבול יום איכא למידרש וטהר טהר יומא [כ] כדדרשינן בשמעתא קמייתא דצרכות (דף כג:): **אצל וטהרה לא שייך למירש הכי ואע"ג דצפ' הערל (יבמות עד:)** דרשי' וטהרה [כ] לצולת [כ] יוס ארוך היא מחוסרת כפרה היא ועל ידי מכלל שהיא טמאה לא אחי מיניה טבול יום גרידא ומינה קשה דאיכא קרא אחרייא בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר דמוקמינן צפרק הערל (שם) וצב צעל שתי ראיות דלאו זב קרבן הוא ולענין תרומה ונימא מכלל שהוא טמא ויש לומר דרבי סימאי דדריש הכא טבול יום מקרא אחרייא סבר לה כמנא [דפליג התם אמתא] דבי רבי ישמעאל דמוקי ליה התם

צב צעל שלש ראיות ומאי עד אשר יטהר עד דמייתי כפרה ומינה קשה דגבי נגיפת [כ] כלי כתיב [ויקרא יח] זמים יוצא וטמא עד הערב וטהר [ומכלל שהוא טמא] [י] וזכרן לומר דאי לא קרא ד' שריב דהכא דדריש טבול יום מולא יחללו לא הוה דרשינן מחוסר כפרה מוטהרה מכלל שהיא טמאה ולא טבול יום מוטהר מכלל שהוא טמא משום דקלישא טומאתיהו אבל מכיון דאשכחן קרא צהדיא לטבול יום ואע"ג דקלישא טומאתיה תו דרשינן שפיר מוטהרה מחוסר כפרה ותימה [י] זמים יוצא וטמא הלא מפורש צהדיא לטבול יום דאיקרי טמא וי"ל דלרין קרא גבי עבודה דלא [כ] יחללו דשמעתין וגבי אכילת תרומה וקדשים קרא אחרייא צפרק הערל (שם) ולא ילפינן מהדדי אבל וטהרה דכתיב גבי יולדת דרשינן [כ] מיניה מחוסר כפורים לאסור עבודה

ובימות דף כג:): א גבי שפחה ונכרית ומינה קשה אי להאי אחיא א"כ ניכתוב רחמנא טבול יום ומחוסר כפורים זהדיא ולא ליכתוב טמא וי"ל דכיון דלא משכחת [ז] כריכותא זבני לא חש לדקדק: **רמוז** **בטבול יום שאם עבד ח"א** **בנין**, הוה מני למילף מיושב או מצעל מוס ומד מהנין: **דגמור ח"א** **ו** **ח"א** **בתרומה**, הקשה ה"ר חיים כיון דטבול יום יליף מתרומה אס כן טבול יום שאלכ תרומה יאה בזמיתה וצפ' הנשרפין (סנהדרין פג:): **לא חשיב טבול יום ושמא הוא הדין א"י כי היכי דממעטי התם (דף פד:)** רבנן צעל מוס ששימש מדכתיב זו ולא צעל מוס ה"ה ומתו זו דכתיב בתרומה זו ולא בטבול יום ומינה טמא ששימש אין למעט מדכתיב זו דלהכי אהני גו"ש דחילול חילול וכן טבול יום ששימש נמי הו' בזמיתה כדאיתא הכא והתם והיינו טעמא דדמי לטמא טפי מצעל מוס [ח] ונראה דה"ה לתרומה דלא ממעטין טבול יום וכן פירש קוטנרסם צהדיא דטבול יום שאלכ תרומה בזמיתה ויש לית מעט דלא חשיב ליה הכה"ה משום דטמא וטבול יום מחד קרא ונפקי דרבי כתיבי קראי דפרישת אמור אל הכהנים וצא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וגו' והדר כתיב ולא ישאו עליו חטא ומתו זו כי יחללוהו וקצת תימה היכי יליף התם כסנהדרין מחוסר כפורים ששימש בזמיתה משום דאיקרי טמא וטמא ילפינן חילול חילול מתרומה נימא דפסול בתרומה בזמיתה ודלא פסול בתרומה לא כדאמרין הכא דפסול בתרומה מחיל עבודה כו' ויש לומר כיון דמחיל עבודה [ח] מטעמא דנפקא לן מויטרו ולא יחללו כל דאיקרי טמא [ספרא] היא דגמרינן [ז] בגזירה שוה דחילול חילול מתרומה פרק הנשרפין דהוי בזמיתה אע"ג דטהור לתרומה:

עין משפט‏

נר מצוה

יא א מיי' פ"ב מלהטת ציאת מקדש הלכה ו י:

תורה אור השלם

- קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשר יזוהו לחם אלהיהם הם מקריבם ויהי קדש: ויקרא כא, ו
- דבר אל אהרן ואל בניו ויקרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יזוהו: ויקרא כב, ב

מוסף רש"י

דבפיק מויטרו, גבי מקריבים בטומאה כתיב, דסמיך ליה כל אס' אפי' יקריב מכל זרעס' (ע"ל טו):

שיטה מקובצת

כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):

כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):
כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):
כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):
כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):
כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):
כל חזא וזוא תיקו בירובתה, ולומר אס' צאת לחלק כמכוסים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קלם ומותרס להוליא מהס דביסי אפיס, אלא ודאי אין להוליא ולגרוע על המפורש כמכוסים, וסא דשרי רחמנא אונן (בכ"ג) אין לחלק זין קרבן צבור זין קרבן יחיד וכסאשר רחמנא אונן כהן הייטו בכל ענין אסתי זין קרבן יחיד זין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומאה] זין כספן גדול וזין כספן הדיוט, וכסאשר רחמנא קרבן יחיד בטומאה זין כספן גדול וזין כספן הדיוט לא חד וחד דוכותיה (מהר"ם):